

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci nezl. žalobkyně **H. J.**, zastoupena zákonnou zástupkyní M. A., bytem tamtéž, zastoupena JUDr. Františkem Kubínem, advokátem se sídlem Dlouhá třída 461/3, Havířov-Město, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3 k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.7.2013 č.j. OAM-19/ZA-ZA06-K01-2013, o **udělení mezinárodní ochrany**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. O výši odměny ustanoveného právního zástupce bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nezl. žalobkyni nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] U zdejšího soudu v zákonné lhůtě byla podána žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí zákonnou zástupkyní nezl. žalobkyně, ve které pouze uvedla, že žádost dcery byla zamítnuta neoprávněně, do vlasti se nemohou vrátit, a protože nemá potřebné vzdělání k sepsání žaloby a dobře neovládá český jazyk, požádala o ustanovení zástupce pro soudní řízení.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 26.11.2013 č.j. 63Az 8/2013-7 vyhověl žádosti a žalobkyni ustanovil zástupce z řad advokátů JUDr. Františka Kubína, aniž ho vyzval k doplnění žaloby. Ustanovený zástupce dne 30.9.2014 doplnil žalobu ve vztahu porušení ustanovení o doplňkové ochraně s odkazem na novou skutečnost, a to narození mladšího sourozence dne 13.2.2014 bratra U. A. M.; zákonná zástupkyně má za to, že nezl. žalobkyně splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14b zákona o azylu za účelem sloučení rodiny, neboť rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny v tomto případě rozumí mimo jiné svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let. Z důvodu nutnosti zachovat rodinu jako celek a neodloučit nezl. žalobkyni od jejího sourozence nezl. U. A. M. naplňuje prvek zvláštního zřetele. Dále odkázal na úmluvu o právech dítěte, již je Česká republika vázána, dále že žalobkyně má za to, že v jejím případě jsou dány důvody minimálně pro udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu, a to totožné důvody, pro které byla udělena doplňková ochrana nezletilému U. A. M. Současně předložil rodný list o narození U. A. M. a rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2014 č.j. OAM-105/ZA-HA18-K01-2014; tímto označeným rozhodnutím žalovaný nezletilému A.U. M. neudělil azyl podle § 12, § 13, § 14 zákona o azylu, ale udělil doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu na dobu 24 měsíců ode dne právní moci. Udělení doplňkové ochrany odůvodnil tím, že přihlédl k rodinným poměrům nezletilého, jeho nízkému věku a současné situaci na Ukrajině. Pro vysídlené osoby je obtížné znovu se stát soběstačnými a dle názoru správního orgánu by nezletilý žadatel v případě svého návratu do vlasti byl svou situací přímo ohrožen, neboť dle jeho zákonné zástupkyně tato se svojí vlastní ztratila jakékoliv kontakty a její zpětné začlenění do ukrajinské společnosti by bylo značně ztíženo. Správní orgán dále vzal v potaz rodinné poměry nezletilého, tedy skutečnost, že jeho otec by byl, pokud by byl vůbec ochoten svou rodinu do země následovat, na území Ukrajiny cizím státním příslušníkem, tedy by se v zemi ocitl v jistě méně výhodném postavení, a to opět i díky současné situaci na Ukrajině a zohlednil rovněž to, že vycestování dítěte do vlasti jeho otce, do Pákistánské islámské republiky, by jistě mělo dopad na celou rodinu nezletilého, když jeho tři sourozenci, kteří se toho času nacházejí v péči jeho matky, mají ukrajinskou národnost i státní příslušnost a celý svůj dosavadní život prožili v ČR.

[4] Žalovaný k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost žaloby. Žalovaný se řádně případem žalobkyně zabýval a nedospěl k závěru splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany. Matka nezletilé do ČR přicestovala v září 2003, poprvé o mezinárodní ochranu požádala až v únoru 2004, od té doby na území ČR pobývá, stejně jako její následně narozené děti, na základě dokladů za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany díky opakovaně podávaným žádostem, včetně opakovaných žádostí jí podaných jménem její nezletilé dcery J. Přístup zákonné zástupkyně je zcela účelový se snahou legalizovat pobyt v ČR, přičemž zdůraznil, že účel legalizace pobytu na území ČR není možné zneužívat specifickým institutem mezinárodní ochrany formou azylu. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že založen rodný list žalobkyně vystavený v Rychnově nad Kněžnou 26.10.2012 o obsahu – J. H., nar. X v Rychnově

nad Kněžnou, otec Y. H. a matka A. M. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná 15.2.2013, ve které zákonná zástupkyně uvedla, že ona přijala dne 6.12.2012 islám a chtěla by k islámu vést i svou dceru J. a myslí si, že dcera bude mít kvůli tomuto na Ukrajině problémy. Její otec vyznává křesťanství a otec dcery jim kvůli islámu v současné době problémy dělá, nesouhlasí s tím. Dále založen překlad důvodů nezletilé žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, ve kterém uvedeno, že maminka 6.12.2012 přijala islám, táta je křesťan, oni mají problém, ale pokud žije společně s matkou, znamená to, že je také muslim a bojí se vrátit na Ukrajinu, protože táta by ji nutil ke křesťanství. V protokolu o udělení ochrany dne 6.5.2013 zákonná zástupkyně uvedla, že také ona je žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany a stejně tak požaduje i pro svou dceru, neboť o ni pečuje. Ona sama vyznává islám, větev muslim – ahmadi. Důvod příklonění k islámu spočívá v tom, že její biologičtí rodiče byli oba Kazaši, nikde to doposud neuváděla, ale její biologická matka zemřela u porodu. Otec byl muslim. Vychovávala ji druhá otcova žena, Ukrajinka. Ji vždy zajímal islám, ale k jeho pravidlům se dostala až v Kostelci nad Orlicí, kdy o islámu vyprávěl přítel M. a kamarádka L., a proto k islámu konvertovala. Dříve dodržovala křesťanské svátky. Společně s nezletilou J. praktikuje namaz, tj. opakovanou modlitbu 5x denně. Otec nezletilý byl dříve křesťan, a ač jí říkal, že přijal islám, s ohledem na jeho chování, např. jí vepřové maso, mu toto nevěří. Otci J. je lhostejné, v jaké víře bude dcera vychovaná, nikdy se o tom společně nebavili. Otec nezletilý často dělal problémy, byla opakovaně přivolávána policie. Problémy vznikaly kvůli synovi J., jehož je sice otcem, ale není uveden v rodném listě. Uvedla, že v současné době je sama s dětmi, s panem A. neudrhuje žádné kontakty, občas si posílají email. V případě návratu její dceru nečeká na Ukrajině nic dobrého. Domnívá se, že neví, jak žijí muslimové na Ukrajině, nezná jejich poměry. V místě, kde žila, nebylo o islámu vůbec povědomí. V případě návratu se bojí pana H., neboť on na ni podal stížnost u policie, že využívá své děti, zvláště J.. Měla svou stránku na facebooku, kde H. psal různé nevhodné komentáře. Dále obsahem správního spisu jsou podklady k azylovému řízení z roku 2009, ze kterých zjištěno, že řízení o azylu pro nezletilou J. bylo zahájeno 9.3.2009. Rozhodnutím ze dne 7.5.2009 mezinárodní ochrana nebyla udělena, byla podána žaloba a krajský soud žalobu zamítl 17.9.2009. Nejvyšší správní soud dne 17.9.2010 tuto odmítl pro nepřijatelnost. Dále založeny podklady o žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané 16.12.2010 s výsledkem, že azyl nebyl udělen. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11.1.2011 byla podána opětovně žaloba ke krajskému soudu, kdy 14.5.2012 žalobě nebylo vyhověno, stejně tak žalobkyně nebyla úspěšná ani s kasační stížností. Dále ve spise založena žádost o udělení mezinárodní ochrany zákonné zástupkyně A. M. ze dne 19.12.2012, ze které vyplývá, že současná žádost je podána z důvodu přijetí islámu, že má hádky s otcem svých dětí, který jí vyhrožuje tím, že jí nedá děti, když přijala islám. Dále obsahem spisu založeny informace o zemi původu Ukrajině, a to konkrétně Informace mezinárodní organizace pro migraci ze srpna 2012 na téma Údaje o zemi, dále Informace z Infobanky ČTK ze dne 6.6.2013, zpráva Ministerstva zahraničí USA z 30.7.2012 na téma Svoboda vyznání za rok 2011, ze které zjištěno, že 51 % náboženských organizací náleží ke křesťanskému pravoslaví. Celkem je odhadován počet muslimů na 500 000, avšak někteří muslimští představitelé uvádějí až 2 milióny. Přibližně 30 % náboženských společenství je protestantských, přičemž největší je mezi nimi evangelická baptistická unie Ukrajiny. Ústava a jiné zákony

i politické zásady chrání svobodu vyznání, neexistuje oficiální státní náboženství. V prosinci byla pro veřejnost otevřena první mešita postavená v novodobém Kyjevě, která patří mezi největší mešity v Evropě. Objevily se zprávy o případech porušení lidských práv z důvodu náboženské příslušnosti, víry. Tyto zprávy zahrnovaly případy antisemitistické a protimuslimské diskriminace a také případy diskriminace různých křesťanských denominací v různých částech země. Dále založena zpráva Ministerstva zahraničí USA z 19.4.2013 o dodržování lidských práv za rok 2012, zpráva Freedom House z března 2012, Svoboda ve světě 2012, kde mimo jiné uvedeno, že ústava a zákon o svobodě, svědomí a vyznání z r. 1991 stanoví náboženská práva na Ukrajině a tato práva jsou obecně dobře respektována, avšak mimo jiné zde existuje problém v tom, že se Janukovič veřejně hlásí k jedné z odnoží pravoslavné církve, které v této zemi existují a v posledních letech se v politických kampaních objevují určité známky antisemitismu. Založeny Informace MZV z 19.9.2012, ze kterých zjištěno, že dle ústních svědectví v případě, že tvrzení o nebezpečí pronásledování ze strany státních orgánů nebo soukromých osob, např. organizovaného zločinu jsou odůvodněné, návrat těchto žadatelů může mít negativní důsledky, nicméně neúspěšným žadatelům o mezinárodní ochranu u příslušných mezinárodních institucí, většinou u evropského soudu pro lidská práva, nehrozí po jejich návratu na Ukrajinu nebezpečí ze strany státních orgánů. Neexistují žádné konkrétní poznatky, že by neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu byli vystaveni nějakým postihům ze strany státních orgánů. Dále založeny Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 7.8.2011 a 7.6.2013, ze kterých rovněž zjištěno, že by neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu po svém návratu byli perzekuováni či diskriminováni a v případě péče o děti po rozvodu manželství je tato oblast upravena Rodinným kodexem, dle něhož mají otec i matka stejná práva a pokud se nedomluví, rozhoduje o tom soud. Dále ve spisu založen rozsudek Okresního soudu v Karvině ze dne 14.5.2013 č.j. 121 Nc 45/2013-18, ze kterého zjištěno, že nezletilá J. je svěřena do výchovy matky A. M., otci se výživné pro nezletilou J. nestanoví. Z obsahu tohoto rozsudku zjištěno, že nezletilá J. bydlí s matkou, která zajišťuje péči o další děti nezl. A. a J. Nezl. J. nenavštěvuje žádné školské zařízení, navštěvuje dětské středisko v Pobytovém středisku v Havířově.

[6] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[7] Krajský soud projednal žalobu v týž den, kdy bylo jednáno o žalobě matky nezletilé žalobkyně a jejích dvou dalších dětí A., nar. X a J. nar. X (sourozenců žalobkyně) pod spis. zn. 63Az 7/2013; žaloba byla zamítnuta.

[8] Soud s odkazem na odstavce [2] a [3] tohoto rozhodnutí jen ve stručnosti opakuje, že zákonná zástupkyně v žalobě uvedla jen jeden žalobní bod, svým obsahem obecný, „že se nemůže do své vlasti vrátit“. V doplněné žalobě dne 30.9.2014 zákonný zástupce konkretizoval žalobní bod ve vztahu k porušení § 14b

zákona o azylu v souvislosti s udělením doplňkové ochrany mladšímu sourozenci dne 20.8.2014.

[9] Podle ustanovení § 71 s.ř.s. lze žalobní bod uplatnit jen ve lhůtě k podání žaloby, tj. do dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí. Soud se tak nejdříve zabýval otázkou, zda žalobní bod uplatněný až dne 30.9.2014 je podán v zákonné lhůtě či se jedná o rozvedení žalobního bodu uvedeného v žalobě, a tedy podaného ve lhůtě. Soud dospěl k závěru, že žaloba obsahovala žalobní bod svým obsahem obecný a že lze dovodit, že doplnění žaloby ze dne 30.9.2014 je rozvedení žalobního bodu uvedeného v žalobě, nikoliv nový žalobní bod. Z uvedeného důvodu soud se tímto zabýval a nepovažuje jej za opožděný. Nicméně s odvoláním na ustanovení citované v úvodu tohoto odstavce, je žalobní bod opřen o skutečnost, která nastala až po vydání napadeného rozhodnutí. Soud má za to, že za dané situace, kdy žalobkyně v zastoupení své zákonné zástupkyně s ohledem na tuto konkrétní skutečnost, má možnost podat novou žádost o mezinárodní ochranu (shodně se vyjádřil i žalovaný), nemá důvod prolomit aplikaci § 75 odst. 1 s.ř.s. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22.4.2011, č.j. 5 Azs 3/2011, kde uvedl, že *„krajský soud je povinen se odchýlit od § 75 odst. 1 s.ř.s. a přihlížet i ke skutečnostem relevantním z hlediska mezinárodní ochrany, které vyšly najevo až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tehdy, pokud by v daném případě neshledal dostatečné záruky k tomu, že budou tyto nové skutečnosti posouzeny v novém správním řízení k tomu příslušným správním orgánem z hlediska respektování zásady non-refoulement a že bude mít žadatel o mezinárodní ochranu možnost dosáhnout soudního přezkoumání tohoto nového rozhodnutí dříve, než by mělo dojít k jeho navrácení do země původu. Tuto otázku je třeba posuzovat vždy individuálně, tedy vzhledem ke konkrétní situaci daného žadatele o mezinárodní ochranu. (...) Dostatečné záruky pro respektování zásady non refoulement budou dány v případě, že bude vzhledem ke konkrétním okolnostem věci zcela zřejmé, že žadatel bude mít možnost podat novou žádost o mezinárodní ochranu (§ 3 odst. 2 ve spojení s § 10 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) a že tato nová žádost bude přípustná (§ 10a zákona o azylu).“*

[10] Krajský soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl dle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšný žalovaný se náhrady nákladů vzdal, proto bylo rozhodnuto tak, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

[12] O výši odměny ustanovenému zástupci (viz. odstavce III. tohoto rozsudku), kterou dle ust. 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s. platí stát, bylo rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 21. ledna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně